

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.060 van 30 januari 2015
in de zaak A. 214.730/XIV-36.194**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 15 januari 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 135.713 van 19 december 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 januari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) loopt, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt met een ongeloofwaardig bevonden relaas, waardoor geen correct beeld kan worden gevormd van zijn regio van herkomst, zijn verblijfplaatsen, zijn eventueel verblijf in derde landen of eventuele verblijfsalternatieven, dergelijk verband niet aannemelijk. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt bovendien vast dat uit de informatie die verzoeker zelf bijbrengt, blijkt dat er in bepaalde gebieden van Irak geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Gelet op het bovenstaande was er geen aanleiding om de informatie die verzoeker heeft aangebracht te toetsen aan artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet. Bovendien wordt in het bestreden arrest ook vastgesteld dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in zijn land van herkomst. Deze beoordeling gebeurde weliswaar in het kader van een aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, doch deze bepaling stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet. Met zijn kritiek dat hij niet kan weten of, hoe en op welke manier de humanitaire situatie in de beoordeling werd betrokken, gaat verzoeker voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. In het bestreden arrest kon aldus op wettige wijze worden besloten dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft bijgebracht die de kans op een erkenning als vluchteling en een subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maken zoals bepaald in artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en het bestreden arrest voldoet tevens aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams